

quam praedoni, in specie quoque de fructibus idem scribat: f) in bonae fidei possessore hi tantum veniunt in restitutione, quasi augmenta hereditatis, per quos locupletior factus est, hisque conuenienter M. AELIUS ANTON. g) constituat, fructus bonae fidei possessores reddere cogendos non esse, nisi ex his locupletiores exstiterint, quo iure, aut qua iuris specie ab his generalibus iuris dispositionibus fructus consumptos excipere quis poterit? De praedone certe non dubitandum erit, quin teneatur restituere etiam consumptos fructus, h) sed quod ad lucrum attinet, PAULO auctore, vidimus, non esse bonae fidei possessoris meliorem conditionem, quam praedonis. Rationi autem repugnare putat vir doctus, bonae fidei possessorem posse quidem res hereditarias dilapidare, perdere, donare, i) non autem fructus hereditatis in suam utilitatem consumere. Ego vero non video, quae inter haec pugna sit. Sane enim ex eo, quod quis dilapidat, perdit, donat, locupletior non fit, sicuti potest ex eo fieri, quod in utilitatem suam consumit, & quod in ipsis rebus hereditariis committitur ei, ut de iis, quas dilapidauit, perdidit, donauit bonae fidei possessor, non teneretur, id ipsum etiam in fructibus valebit, ne in totum damno afficiatur. Neque sane, si ingenue dicendum est, quid sentiam, video aut perspicio, quid suae sententiae auxili-

F 2

lium

f) in c. L. 40. §. I. D. d. t.

g) in L. I. C. d. t.

h) quod manifeste dicit PAULUS in L. 41. §. I. D. de hered. petit,

i) secundum L. 25. §. 11. D. d. t.